

A valódi hit az, amikor észrevesszük a szegényeket, akik mellettünk vannak. Ott áll Jézus, aki kopogtat a szívünk ajtaján – mondta február 25-i, csütörtök reggeli homíliájában a pápa a Szent Márta-házban bemutatott reggeli szentmisén.

Kegyelem meglátni a szegény embert, aki kopogtat szívünk ajtaján

Anapi evangéliumi szakaszban a gazdag ember és a szegény Lázár példabeszédét olvassuk (vö. Lk 16,19–31). A gazdag bíborba és patyolatba öltözködött, és mindennap dúsan lakmározott, de nem vette észre az ajtaja előtt fekvő szegény embert, Lázárt, akinek testét fekély borította – idézte fel az evangéliumot a Szentatyá. – Tegyük föl magunknak a kérdést: „Vajon én a hazugság, a pusztaság útján járó keresztény vagyok, vagy pedig az élet, a cselekvés útján járó keresztény?”

Ez a gazdag ember ugyanis ismerte a parancsolatokat, biztos minden szombat elment a zsinagógába, évente egyszer pedig a templomba. Valamennyire vallásos volt, de be volt zárkózva a saját kis világába, a lakomák, a ruhák, a hiúság, a barátok világába, a hiúság buborékába. Nem volt képes túllátni

saját világán. És ez az ember nem vette észre, mi történik a zárt világán kívül. Nem gondolt például arra, mire lenne szüksége sok embernek vagy a betegeknek, csak önmagára gondolt, a saját gazdagságára, jó életére – hangsúlyozta Ferenc pápa.

Látszatvallásosság volt az övé tehát, nem ismert egyetlen perifériát sem, önmagába zárkózott teljesen. Éppen azt a perifériát nem ismerte, amelyik ott volt az ajtajához közel – magyarázta a Szentatyá. – A hazugság útját járta, mert csak önmagában bízott, a saját dolgaiban, és nem hagyatkozott Istenre. Olyan ember volt, aki nem hagyott maga után örökséget, életet, mert csak önmagába volt zárkózva. Érdekes az is, hogy elvesztette a nevét. Az evangélium nem mondja el nekünk, hogy hívták, csak annyit mond, hogy gazdag volt. S amikor a neved pusztán egy

Miserend

Klotildliget:

február 28. vasárnap
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra
Kiv 3,1-8a.13-15
1Kor 10,1-6.10-12
Lk 13,1-9

március 1. kedd 18 óra

március 3. csütörtök 18 óra

március 4. péntek 18 óra

március 5. szombat 18 óra

március 6. vasárnap

ünnepi szentmise 9 óra

családok miséje 11 óra

egyetemi mise 20 óra

Józs 5,9a.10-12

2Kor 5,17-21

Lk 15,1-3.11-32

Pilisjászfalu:

március 6. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

február 28. vasárnap

ünnepi szentmise 11 óra

február 29. hétfő 17 óra

március 4. péntek 17 óra

március 5. szombat 17 óra

március 6. vasárnap

ünnepi szentmise 11 óra

Az Irgalmasság éve kapcsán, Szentatyánk által meghirdetett 24 órás szentségimádást mindkét plébánia számára a Klotildligeti templomban tartjuk, a március 4-e péntek esti szentmisétől a rá következő szombat esti szentmiséig. Péntek este 8 órától éjfélig húsvét-előtti szentgyónás elvégzésére is lesz lehetőség.

Március 4-én közös imaórával veszünk részt az ökumenikus ima-napon, mely 15.30-kor kezdődik a ligeti plébánián.

Péntek egyben elsőpéntek is, Ligeten az esti szentmise előtt, 17.30 órakor keresztúti imát végzünk. A keresztút alatt kivételesen elsőpénteki gyóntatás nem lesz. Szombaton, az esti szentmisét követő 20 percen zsolozsma-imádságra várjuk testvéreinket.

Pénteken a plébánosi fogadóóra kivételesen elmarad.

A körlevélben hallottak szerint mindkét templomban tartós élelmiszert gyűjtünk jövő vasárnaptól a rá következő vasárnapig, a szentmisék kapcsán. Kérjük az adományokat a templomokban kijelölt helyre tenni.

Plébániánk falinaptára kedvezményesen, 500 Ft-ért kapható a sekrestyében.

Heti imaszándék

Imádkozunk a szentgyónás gyakorlatának megújulásáért és újra-fölfedezéséért a hívek körében!

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
 ☎ (30) 748-4427
 szarazlaszlo@gmail.com

jelző, az azért van, mert elvesztetted a lényeged, elvesztetted az erőt.

Ez egy gazdag, hatalmas ember, aki mindent megtehet, ez egy karrierista pap, egy karrierista püspök... Hányszor jön a szánkra egy jelző, amikor valakit meg akarunk nevezni, s nem a név, mert az nem lényeges. De én azt kérdelem: Isten, aki Atya, nem volt irgalommal ez iránt az ember iránt? Nem kopogtatott a szíve ajtaján, hogy megindítsa őt? De igen, ott volt az ajtóban, Lázár képében, akinek volt neve – mutatott rá a pápa. – És az a Lázár a maga szükségével és nyomorúságaival, a maga betegségével éppen az Úr volt, aki kopogtatott az ajtón, hogy ez az ember megnyissa a szívét, és az irgalom beléphessen rajta. De ő nem látta, mert be volt záródva: számára az ajtón túl nem volt semmi.

Nagybőjtben vagyunk, ezért jót tesz

nekünk, ha rákérdezzük, milyen úton is járunk. Az élet vagy a halál útját járom? Hány korlát van még a szívemben? Hol van az én örömöm: a cselekvésben vagy a beszédben? Abban, hogy kilépek önmagamból, és találkozom másokkal, hogy segítek? Ezek az irgalmasság cselekedetei, igen! Vagy az örömöm abban áll, hogy minden el legyen rendezve, önmagamba zárva? Kérjük az Urat, mialatt az életünkről gondolkodunk, hogy adja meg a kegyelmet, hogy mindig észrevegyük a Lázárokat az ajtónk előtt; a Lázárokat, akik kopogtatnak a szívünkön, és kilépünk önmagunkból nagylelkűen, irgalmas hozzáállással, hogy Isten irgalmassága beléphessen a szívünkbe! – fohászodott a csütörtök reggeli szentmisén Ferenc pápa.

forrás: Vatikáni Rádió

Ha meg nem térünk, elveszünk

Akár a személyes, akár a kollektív tragédiák – nagy betegség, haláleset, szerencsétlenség – megrendítenek minket. Fölráznak, kizökkentenek. Fölbresztenek az álomból. Nem engedik, hogy továbbra is csak úgy öntudatlanul éljünk. Kérdéseket indítanak el bennünk: honnan és hová? Miért és mi végre?

Egy fiatal hölgy – nemrég jár templomba, most katekumen – megállít a plébánia folyosóján egy kérdéssel: „Miért kell az embernek halálos veszedelemben jutnia ahhoz, hogy Jézusra, az evangélium világára, erre a csodáralátaláljon? Mert velem éppen ez történt: egy orvosi vizsgálat alkalmával kide-

rült, hogy rákos vagyok, sokszoros áttétellel, talán csak hónapjaim vannak hátra. Az orvos kijelentette, hogy azért mindent megpróbálnak, műtétek következnek, kemoterápia, sugárkezelés és a többi. Iszonyatos kínzatás vár rám.

És mi végre? Kijövök a klinikáról, magamba roskadva tántorgok az utcán. Rám köszön egy rég nem látott ismerősöm. »Csak nincs valami baj, Klárka?« Nyomban rázúdítom a lelkemet. Nem próbál vigasztalni, csak megérint, és ennyit mond: »Gyere el velem ma este a szentmisére!« Elmentem, és látja, itt ragadtam. Minden szentmisével világosabb lett bennem valami. Kérdésekre kaptam választ, és mindenekelőtt erőt.

Végigcsináltam a kórházat, keresztülmentem a szenvedéseken. Jó volt tudni, hogy keresztutat járok, és nem vagyok egyedül. Rábízta magam Isten gyógyító szeretetére. Minden szál hajam kihullott. És látja? Itt szakítottam félbe az elbeszélését. Nem álltam meg, hogy jól bele ne markoljak a dús szőke hajába, megállapítva: „Ez bizony már a sajátja. Hát, akkor maga tényleg meggyógyult!” – örvendeztem. Mire az asszony megszólalt: „Több is történt. Újjászülettem.” Bizony, a tragédiák felszólítások a megtérésre. Erre figyelmeztet Jézus a mai evangéliumban is.

Ám ez nem csupán az egyén életére igaz, hanem a nemzetekére is. Annak idején a hírekből értesültünk, hogy Amerika egyik kisvárosában egy húszéves fiú agyonlőtte édesanyját, majd a volt iskolájában kivégzett hat tanárt és húsz, hat-hét éves kisgyermeket. Miközben a kongresszus a fegyvertartás szigorításáról kezdett tárgyalást, a jogi bizottság előtt felszólalt az a Darrell Scott is, akinek kislánya egyike volt annak a tizenhárom gyereknek, akiket saját osztálytársaik lőttek agyon tizenhárom évvel azelőtt. „A felelősség legnagyobb része önöket, törvényhozó-

kat terheli. Az önök által alkotott törvények figyelmen kívül hagyják a legmélyebb emberi szükségleteinket. Megtáptázták hazánk történelmi örökségét. Az iskolákból kiűzték Istent, és ma golyószórók hangja tölti be iskoláinkat, gyerekek halnak meg. Hiába a megszorító törvények, nekünk Istenre van szükségünk. Az imádság történelmünk során jelen volt az oktatási rendszerünkben. Mi történt a népünkkel? Kizártuk Istent, az imádságot az életünkéből, és ajtót nyitottunk a gyűlölet és az erőszak előtt. A fiam az asztal alatt rejtőzve várta az öldöklés végét, és látta, hogy két barátját kivégezték az iskolatársai. Imádkozni kezdett. És ekkor visszatért az imádság az iskola-rendszerünkbe.” Darrell Scott evangéliumi módon értelmezte a történeteket, s ugyanígy evangéliumi módon vonta le a következtetéseket is: ha kizárjuk Istent az életünkéből, ajtót nyitunk a gyűlöletnek, az erőszaknak. Vagyis, ha meg nem térünk, elveszünk. És ez ránk, magyarokra is igaz. Ezért imádságom Petőfi Sándor Imádságom című versének az a sora, amely így szól: „Teremtsd egészen ujja e hazát.”

Zatykó László OFM

Előre jelezzük, hogy Klotildilegten a nagybőjti, háromnapos lelkigyakorlat március 12-én és 14-én 18 órakor, valamint 13-án, a 9 órakor kezdődő vasárnapi szentmise keretében kerül megtartásra. A szentbeszédet Bán Jónás ferences atya fogja tartani. Kérjük, hogy más közösségi programokat ezekre az időpontokra ne tervezzünk.

A parkolás hatósággal egyeztetett rendje a templomi faluiújságon és a Szívügy előző számában közzétett térképen látható. Kérjük a továbbiakban ezt megtartani. Ha tehetjük, autó nélkül jöjjünk a vasárnapi szentmisére, ill. a templom előtti, murvás részt parkoláskor hagyjuk szabadon az időseket, ill. fogyatékkal élőket szállító autók számára.